

Η εποχή της φλυαρίας

Ζούμε σε μια εποχή όπου η εξέλιξη προοιωνίζει την αντικατάσταση του γραπτού από το μη ποιοτικό προφορικό λόγο. Η λογική της φλυαρίας, δυστυχώς, έχει εισβάλλει στην καθημερινή μας ζωή. Αυτό το διαπιστώνουμε στο σχολείο, στην τηλεόραση, σχεδόν παντού. Έτσι, ό,τι μέχρι σήμερα είχε ταυτιστεί με περισυλλογή, παραδίδεται στην εξωστρέφεια. Η παραίτηση παύει να είναι «Σκέψου» ή «Γράψε». Γίνεται «Μίλα». Ή μάλλον σωστότερα «Πες κάτι». Κάτι. Οτιδήποτε!

Από τα φλύαρα δελτία ειδήσεων ως τις σαπουνόπερες των τηλεοπτικών καναλιών και το «Big- Μπραδερικό» σύμπαν, όλοι μιλάνε ατέρμονα.

Η ευφράδεια είναι πλέον παλαιομοδίτικη.

Είπαμε, σημασία δεν έχει τι λες, αρκεί να μιλάς. Το γραπτό κείμενο, που χρειάζεται σκέψη και περισυλλογή, όλο και περισσότερο χάνεται. Γιατί η σκέψη χρειάζεται σιωπή και πειραματισμούς, σβήσιμο και γράψιμο, και μια ροπή προς την αμφιβολία. Αντίθετα από τη γραμικότητα της προφορικής σύνταξης, το γραπτό κείμενο μοιάζει με ανεξήγητη χορογραφία. Επιστρέφεις στην αρχή, σβήνεις μια λέξη από τη μέση, αλλάζεις το τέλος. Έτσι εξασφαλίζεις στρώματα νοήματος. Χωρίς γραπτό λόγο που συντάσσεται με σιωπή, αναστεναγμούς, διακοπές και διορθώσεις ακυρώνεται η ενδοσκόπηση, η εσωστρέφεια και όλα τα συναφή αντίδοτα στη διαρκή εξωτερίκευση στην οποία μας έχει στρέψει η τηλεοπτική λογική. Ίσως φανώ γραφικός, αλλά μια κοινωνία που ενθουσιάζεται με τη μετατροπή του κειμένου σε αδύναμο και ανεργάτιστο λόγο, θα αντιμετωπίζει ως εξόχως περιθωριακά πλάσματα όσους μετανιώνουν διαρκώς για μια σκέψη και βουβά την αντικαθιστούν με μια άλλη. •

Βέτσιος Ελευθέριος